

Paulo Coelho

El camí de l'arquer



Columna

PAULO COELHO

El camí de l'arquer

Il·lustracions de Christoph Niemann

Traducció de Maria Dolors Ventós

Columna

Col·lecció Clàssica

Títol original: *O caminho do arco*

Primera edició: abril del 2020

© Paulo Coelho, 2003

<http://paulocoelhoblog.com>

Aquesta edició s'ha publicat d'acord amb Sant Jordi Asociados,

Agencia Literaria, S. L. U., Barcelona

www.santjordi-asociados.com

© de la traducció: Maria Dolors Ventós, 2020

© de les il·lustracions: Christoph Niemann / Diogenes Verlag AG Zürich, 2017

Tots els drets reservats

© Columna Edicions, Llibres i Comunicació, S.A.U., 2020

Av. Diagonal, 662-664 - 08034 Barcelona

ISBN: 978-84-664-2657-2

Dipòsit legal: B. 5.581-2020

Fotocomposició: Grup62

www.columnaedicions.cat

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

El paper utilitzat per imprimir aquest llibre està qualificat com a ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Índex

Pròleg	13
Els aliats	27
L'arc	41
La fletxa	47
El blanc	53
La postura	63
Com subjectar la fletxa	71
Com subjectar l'arc	79
Com tensor la corda	85
Com mirar el blanc	93
El moment de disparar	101
La repetició	109
Com observar el vol de la fletxa	119
L'arquer sense arc, sense fletxa, sense blanc	129
Epíleg	137
Agraïments	145

Els aliats



L'arquer que no comparteix amb els altres l'alegria de l'arc i la fletxa no arribarà a conèixer les seves qualitats i els seus defectes.

Per tant, abans de començar qualsevol cosa, busca aliats, persones que s'interessin pel que fas.

No et dic que busquis uns altres arquers. Et dic que trobis persones amb habilitats diferents, perquè el camí de l'arc no és diferent de qualsevol altre camí que segueixis amb entusiasme.

Els teus aliats no seran per força les persones que tothom mira, que enlluernen, i de qui tothom afirma: «Són els millors». Ben al contrari: són gent que no té por d'equivocar-se, i per tant s'equivoquen. Per això no sempre reconeixen el seu treball. Però són aquesta mena de persones les que canvien el món, i després de moltes equivocacions encerten alguna cosa que marcarà una gran diferència a la seva comunitat.

Són persones que no esperen que passin les coses, per decidir després quina actitud els convé més: elles decideixen sobre la marxa, tot i saber que és molt arriscat.

Conviure amb aquestes persones és important per a un arquer, perquè ell necessita entendre que abans de posar-se davant del blanc ha de ser prou lliure per canviar de direcció mentre es col·loca la fletxa davant del pit. Quan obre la mà i amolla la corda, s'ha de dir a si mateix: «Mentre obria l'arc he recorregut un llarg camí. Ara deixo anar aquesta fletxa conscient que m'he arriscat prou i he donat el millor de mi».

Els millors aliats són els que no pensen com els altres. Per això, quan busquis companys per compartir el teu entusiasme pel tir amb arc, confia en la teva intuïció, i no facis cas dels comentaris dels altres. La gent sempre jutja els altres segons el model de les seves limitacions i, de vegades, l'opinió de la comunitat és plena de prejudicis i pors.

Uneix-te als que experimenten, s'arrisquen, cauen, prenen mal i es tornen a arriscar. Allunya't dels que afirmen veritats, critiquen els que no pensen com ells, que no fan un pas sense estar segurs que els respectaran per això, i s'estimen més tenir certeses que dubtes.

Uneix-te als que s'exposen i no els fa por ser vulnerables: ells entenen que només podem millorar quan mirem el que fa el pròxim, no per jutjar-lo, sinó per admirar-lo per la seva dedicació i el seu coratge.





Potser et penses que el tir amb arc no interessa a un forner o a un pagès, però t'asseguro que ells aprofitaran el que han vist en el seu dia a dia. I tu faràs el mateix: del bon forner, n'aprendràs a utilitzar les mans i a saber fer la barreja exacta dels ingredients; del pagès, n'aprendràs a tenir paciència, a treballar de valent, a respectar les estacions, i a no blasfemar contra les tempestes, perquè seria una pèrdua de temps.

Uneix-te als que són flexibles com la fusta del teu arc i entenen els senyals del camí. Són persones que no dubten a canviar de direcció quan topen amb una barrera infranquejable o entreveuen una oportunitat millor. Aquestes són les qualitats de l'aigua: rodeja roques, s'adapta al curs del riu, de vegades es transforma en un llac fins que la conca s'omple i pot continuar el seu camí, perquè l'aigua no oblida que el seu destí és el mar, i que més tard o més d'hora hi arribarà.

Uneix-te als que no han dit mai: «S'ha acabat, aquí m'aturo». Perquè així com després de l'hivern ve la primavera, res no s'acaba: quan hakis aconseguit el teu objectiu, hauràs de començar de bell nou, tenint en compte tot el que has après pel camí.

Uneix-te als que canten, expliquen històries, gaudeixen de la vida i tenen l'alegria pintada als ulls. Perquè l'alegria s'encomana, i sempre impedeix que la depressió, la soledat i les dificultats ens paralitzin.

Uneix-te als que fan la seva feina amb entusiasme. Però, perquè els puguis ser tan útil a ells com ells ho són per a tu, has de saber quines són les teves eines i com pots perfeccionar les teves habilitats.

Per tant, ha arribat l'hora de conèixer el teu arc, la teva fletxa, el teu blanc i el teu camí.